

med de lavest mulige Priser, Priser, tilstrækkelige til netop at dække Produktionsomkostningerne, og hvad dertil hører. Men vi maa huske paa, at Vareprisen ogsaa bestemmes af Handelsomkostningerne, og det er jo ingen Hemmelighed, at disse her i Landet siden Krigen har holdt sig meget højt oppe i mange Brancher; det maa i høj Grad genere den danske Produktion, naar der, inden den producerede Vare naar ud til Publikum, skal lægges en meget betydelig Avance paa, før den endelige Detailpris fastsættes. Det er meddelt mig — og jeg tror ikke, det er meget galt —, at man i alt Fald for ikke saa meget længe siden regnede med en Avance paa et Par Sko eller et Par Støvler af ca. 8 Kr. Det er en meget god Betaling for at tage et Par Støvler ned fra en Hylde og faa en Kunde til at indse, at de passer ham. Det vil i Virkeligheden sige, at naar en Skotøjsforretning, der ikke har Personale, men betjenes af Familien, maaske med en Butiksdame, blot kan sælge 4—5 Par Støvler om Dagen — det er altsaa det samfundsmæssige Arbejde, som denne Forretning udfører, at føre 4—5 Par Støvler fra Producenten til Forbrugeren —, afkaster dette en Avance, der er tilstrækkelig til at underholde en Familie, eventuelt med en Tjenestepige og en Butiksdame. Det er en Avance, som jeg i alt Fald finder ganske urimelig, og som ikke alene er skadelig for Forbrugeren, men ogsaa er i høj Grad skadelig for Producenterne. For Cigareernes Vedkommende ved jeg ikke nøje, hvordan det er, men jeg skulde tage meget fejl, om man ikke tager en Avance af 6—7 Kr. for en Kasse Cigarer, og det synes jeg ogsaa er en meget høj Betaling. Nu er der naturligvis det med Cigarer, at de ofte sælges stykkevis, og Avancen burde maaske være noget højere der, men saa vidt jeg ved, tjener en Cigarhandler procentvis lige saa meget ved at sælge Cigarer kassevis som stykkevis, og det forekommer mig at være en meget god Fortjeneste for at udlevere en Kasse Cigarer fra Hylden til Kunden at faa en 6—7 Kr. Der skal i Virkeligheden ikke sælges saa særlig mange Kasser Cigarer om Dagen med saadan en Avance, for at en Cigarhandler kan siges at leve nogenlunde bon sammen med Familien og kunne sige, at han udfører et samfundsnyttigt Arbejde.

Vi ved jo, at det er nødvendigt at faa Varen distribueret fra Produktionsstedet til Forbrugeren, men skal der lægges saa mange Procent paa Vareprisen,

bliver det vanskeligere og vanskeligere for Konsumenten at sætte sig i Besiddelse af Varen, og Producenterne maa jo regne med den Købeevne, der er i Befolkningen, og med, at der er Grænser for, hvad den kan aftage af Varer. Hvis Varerne paa kunstig Vis fordyres, inden de naar Konsumenterne, og derved kommer op i langt højere Priser, betyder det ganske matematisk, at saa bliver Antallet af Vareenheder, der kan sælges, mindre, det vil sige, at der kun er Mulighed for mindre Afsætning og derved for mindre Produktion. Jeg kunde ønske, at vore Industrier i noget højere Grad, end det hidtil synes at have været Tilfældet, vil faa Øjet op for, hvad det betyder, at den Vare, der produceres i Danmark, kan sælges til den danske Befolkning til en Pris, der ikke ligger mere over Produktionsomkostningerne end højst nødvendigt for at foretage Varedistributionen. Nu ved vi jo, at der vil blive foretaget en effektiv Kontrol med Priserne paa de Varer, der her er Tale om, Skotøj og Cigarer. Vi ved, at det bliver paalagt den højtærede Handelsminister at sikre Overholdelsen af rimelige Priser paa disse Varegrupper. Det maa naturligvis i hvert enkelt Tilfælde undersøges, hvorledes Prisen bør være i Henhold til de Omkostninger, der er nødvendige for Produktionen og Handelen, og paases, at den ikke kommer højere op.

Jeg lykønsker det høje Ministerium til, at det har taget denne meget samfundsnyttige Opgave op at sørge for, at Produktionen faar, hvad den skal have for at producere, og at Handelen heller ikke faar mere for at fordele Varerne end nødvendigt og rimeligt i Forhold til Varens Værdi, saaledes at Forbrugeren kan faa den danske Vare, som de helst ønsker at købe, til en saa billig Pris, som den overhovedet kan leveres for her i Landet, og man i højere Grad end tidligere kan faa den danske Produktion brugt af den danske Befolkning. Hidtil har Forholdet jo været det, at man kunde fastsætte Prisen ganske vilkaarligt; man vidste, at det vilde Offentligheden i alt Fald ikke beskæftige sig med. Det havde det høje Ministerium sagt saa mangfoldige Gange, saa der var ingen Risiko i dette Land ved at drive Priserne nok saa højt op. De Mennesker, der hidtil har levet i denne Tro, faar nu at vide, at paa de Punkter i hvert Fald, som omfattes af denne Lov, vil Ministeriet styre en ny Kurs, det vil sørge for, saaledes som det er sket tidligere, at Befolkningen ikke